

Степа Степановић

- Степа Степановић се родио 12. марта 1856. у селу Кумодраж поред Београда. Имао је два брата Јована и Марка који су остали на породичном имању ког се Степа одрекао, због њих. Имао је и две сестре али се о њима мало зна
- Као врло млад определио се за војну школу.
- Србија је у то време водила ратове за ослобођење и независност, па се Степа школовао у ратном вртлогу и на бојном пољу.
- Истицао се својом храброшћу, дисциплином и патриотизмом и брзо је напредовао.
- Одликован много пута, службовао у гарнизонима, био министар војске и шест година командовао II армијом.

- Први светски рат га је затекао на месту команданта II армије.
- У борбама које су се водиле на Церу од 14. до 19. августа 1914., својим тактикама и вештим марш-маневром, уз поверење и храброст војника однео је победу над многоструко јачом Аустроугарском војском и пребацио непријатеља преко границе Србије.
- То је била уједно и прва победа савезника над Аустроугарском војском у Великом рату.
- Унапређен је у чин војводе.

- Наредне године са војском пролази албанску голготу. На Кргу српска војска се опорљава и реорганизована се враћа ка својој домовини.
- Степа Степановић опет као командант II армије долази на Солунски фронт. Након неколико месеци припрема у зору 14. септембра 1918. шумадијска дивизија започиње бомбардовање бугарских положаја на линији Соко- Ветерни.
- У наредна два дана II армија, са I армијом и савезничком војском под командом Маршала Франша Д'Еперea приморава бугарску војску на повлачење и долази до пробоја Солунског фронта.
- За заслуге у пробоју фронта војвода Степа Степановић одликован је Карађорђевом звездом са мачевима првог реда и француском Легијом части IV реда

- Цео живот био је војник, одлучан, храбар, дисциплинован, преке нарави, строг али правичан. Од својих војника се није одвајао ни у добру ни у злу. Брино је о њима као родитељ.
- Био је добар муж, отац и деда. Врло скроман и штедљив човек.
- Из активне службе се повукао 1919. Тада одлази у Чачак, у кућу своје жене где проводи дане шетајући поред реке, читајући, и уживајући у свом врту.
- По одласку у пензију одбио је све привилегије и поклоне. Задржао је само свој војнички кревет, сто са фронта и старог слепог коња Вилу, који га је пратио у многим биткама. Прву пензију је одбио, сматрајући да је превисока и затражио да се умањи, са образложењем „ отаџбини се све даје, а од ње се не узима ништа”

- У Београд је одлазио ретко да се види са породицом, ратним друговима или на позив краља Александра Карађорђевића.
- За живота је одабрао место на гробљу, са погледом на Чачак, и ту саградио гробницу. На каменим гранарама су уклесана имена његових победа: Једрене, Цер, Ветерник и др.
- Умро је 27. априла 1929. Сахрањен је уз војне и државне почести у птањни породице, краља Александра Карађорђевића, владе, патријарха, ратних другова и неколико хиљада грађана. За лафетом на коме је био ковчег на последњи пут га је пратио његов коњ Вила.

